

980 שמות

כניסת השבת: 16:34

יציאת השבת: 17:26

רבנו תם: 17:58

ע"פ אופק ת"א

כא' בטבת התשפ"ו

טוב העלון השבועי להסות בה'

הבת של אלוקים

אך זה לא נגמר פה. הקב"ה כל כך מתפעל מבתיה בת פרעה, עד כדי כך שאומרים חז"ל (מסכת דרך ארץ זוטא סוף פ"א) כי עשרה אנשים זכו להיכנס בחייהם לגן עדן, בלי לטעום טעם מיתה ואחת מהם היא - בתיה!. יוכבד - מתה ככל האדם. עמרם - מת. משה - מת, ובתיה בת פרעה - נכנסה חיה לגן עדן! מבהיל!

בואו ושמעו יותר מזה: כתוב הזוהר הקדוש (שלח קס"ז ע"ב) ישנו היכל אחד בגן עדן השייך לנשים צדקניות שעבדו את ה' בכל ליבם בעולם הזה, ובראשו נמצאת בתיה בת פרעה, וכמה רבוא ואלפי נשים זוכות איתה, ולכל אחת מהן יש מקומות של אורות ועידונים ללא דחק כלל. ושלוש פעמים בכל יום, יוצא הכרוז בהיכל הזה בגן עדן ומכריז: "פנו מקום לדמותו של משה רבנו שבאה!", ובאותו רגע יוצאת בתיה לקראתו ורואה את דמותו ואומרת: "אשרי חלקי שגידלתי אור זה". וזה העונג הגדול מכולם שיש רק לה". מדהים ביותר! בתיה נמצאת בראש ההיכל המיוחד לנשים בגן עדן...

המשך בעמוד 3...

במה זכתה לכך?...

הימים היו קשים מאד לעם ישראל. רק לפני זמן קצר היו היהודים, ממשפחתו של יוסף מלך מצרים, מהאנשים החשובים בממלכה, אלא שברגע אחד, קם לו מלך אנטישמי, שונא יהודים שנבחר בבחירות לראשות הממשלה והחליט כי הכללים משתנים. מעתה, יהודי זה הדבר הכי בזוי, ללא זכויות, המחוייב לעבוד בפרך כל חייו. אוי, איזה סבל נורא היה להיות יהודי באותם ימים.

המלך פרעה הרשע לא עוצר ויוצא בחוק מדינה חדש - כל ילד יהודי שנולד - דינו למוות בטביעה בנהר. אסון בקנה מידה אדיר נחת על היהודים, כשרבים מהם מחביאים את התינוקות הרכים ושולחים אותם בתיבות משונות ליאור, שמא משהו יקח אותם ויציל את חייהם.

והנה, יום אחד, יוצאת הנסיכה הגדולה של הממלכה, בתו של פרעה הנקראת 'תרמית' (פרקי דר"א) אל הנילוס. מה יש לה לעשות שם? היא התבוננה היטב והחליטה כי דוקא העם היהודי הרדוף והמושפל, הדבוק באלוקיו - הוא העם האמיתי, והיא רוצה להיות חלק ממנו, צמודה לאלוקים המנהל את העולם. היא הולכת לרחוץ מגילולי בית אביה, וה' מחליף את שמה באותו רגע ל... 'בתיה'.

היא רואה תיבה בנהר, בין כל התיבות שהיו, ומחליטה להראות לאלוקים כי היא מאד רצינית בהחלטה שלה להיות בתו, וכמסירות נפש, היא תקח את אחד הילדים בתיבה ותגדל אותו להיות בנה, עם כל הסכנה שבדבר. היא רואה את משה רבנו בתיבה, ולוקחת אותו אליה. אומר המדרש (רבה א', ג') כי בתיה היתה מנשקת אותו, מחבקת אותו ודואגת לכל מחסורו. הוריו של משה רבנו קראו לו ב-7 שמות (מגילה יג): ירד, גדור, זנוח ועוד, אך הקב"ה קרא לו רק בשם שהעניקה לו בתיה - משה. אמר לה הקב"ה: "משה לא היה בנך וקראת לו 'בני', אף את שאינך בתי, אני קורא אותך בתי, בת-יה". (ויקרא רבה א, ג.)

לרפואה, פרנסה והצלחה: מ"א ציפורה אחיאל. מנשה ואורה אחיאל. א"ה הדר בת נחמה. אורטל חנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אושרית בת פנינה וב"ב. משה שמואל בן זלדה. מוריה בת רויטל. גאולה בת דבורה. שרה חיה רפאלה בת רחל. טליה יאיר חיים בן ענבל שרה

זש"ק: שולמית בת איריס. יסכה בת מוזל. אליס בת פרידה. בתחן בת גילה רוחמה. הדר בת נחמה. רוויה בת ולרי. זיווג הגון: אביאל בן רויטל.

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מו"א ועט"ר מיכאל בן אורה

קלרה חתון בת סלחה

ולרי בן אירנה

ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הלב שמעון בן בחריה. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. גבריאל בן סמינה. שרית שרה בת מריאן. שרית שרה בת ויקטוריה. גלילי הכהן בן כוכבה. יוסף בן תמו. טובה בת מרים. יצחק בן טובה. תקווה בת פנינה. סופיה שרה בת רוזה. אבלין עדינה בת פרחיה. ר' אברהם בן ר' סעדיה. עמרון אורי בן יוסף. סאן אמנון בן שרה הי"ד, משה כהן בן נוהת ויוסף. יעקב בן שמחה. טליה מרים בת דינה וחיים. חסיבה בת רינה. הרצל דואק בן מאיר.

סגולות וישועות

מעלת ימי השובבי"ם

גדולה מעלתם של ימי השובבים אשר ניתנו במתנה לעם ישראל לתקן את פגם היסוד, שהוא עיקר התשובה וקדושת האדם.

כתב האדמו"ר מ'תולדות אהרן': "ימי השובבי"ם הם כמו עשרת ימי תשובה והוא זמן שמקבל ה' יתברך התפילה, בבחינת כמו עשרת ימי תשובה והנה כלל ענין שובבי"ם הוא לתקן את המדות".

כתב מו"ר הבן איש חי זצ"ל: "ודע כי בימי השובבי"ם אלו צריך אתה לסגל תורה ומצוות ומעשים טובים ולהרבות מצות הצדקה ובפרט בימי התענית הנזכרים".

וכן גם אמר המלאך המגיד למרן רבי יוסף קארו זצ"ל כי ימי השובבים חשובים עד מאד, וכדאי לעשות בהם תשובה ולצום, ואם אינו יכול לצום - יזהר מלהשביע עצמו במאכל ומשתה". (מגיד מישרים, פרשת בשלח)

בספר 'פני שאול' לרבי אבא שאול חדאד זצ"ל כתב: "ימי השובבי"ם התשובה בהם גדולה ויקרה מאוד וימצא השב עזר כנגדו שמסייעים אותו מן השמים".

- במקום לרוץ 5 ק"מ, יוצאים להליכה של 5 דקות.
- במקום לנקות את כל הבית, מנקים רק את השיש.
- במקום לגהץ את כל הבגדים, משהצים רק ליום.

נשמע מגוחך, אך הרעיון הוא לשבור את הקיפאון, לנוע צעד אחד קדימה. תנועה אחת בהחלט יכולה להצית מחדש אש הפנימית שתגרום לתחושת הישגיות.

למה זה עובד? - מחקרים פסיכולוגיים מראים כי מח האדם נרתע ממאמץ גדול מדי כשהוא מותש, אבל כשהוא רואה משימה קטנה, פשוטה וברורה - הוא משחרר דופמין, מוליך עצבי שמעורר סיפוק ותחושת שליטה. כמו כן, כשאנחנו מצליחים באחוז אחד, אנחנו רוצים להמשיך, יש לנו מוטיבציה להמשיך. פתאום יש לנו שוב כוח.

איך ליישם את השיטה בחיי היומיום? - בחרו תחום אחד בלבד. תתחילו מהמקום שבו אתן מרגישות הכי תקועות. צמצמו את המשימה הגדולה למשימות קטנות, עד שהן נראות לך מטופשות ממש. אם את מביטה במשימה וחושבת לעצמך: "נו, באמת, זה כלום", את בכיוון הנכון. תנו לעצמכן מילה טובה על כל התקדמות קלה! (ש. פריאנט)

הלכות והליכות

הרה"ג יצחק יעקב פוקס שליט"א

שאלה: האם מותר לכתוב פסוקים בהזמנות לאירועים? ומה לעשות בעיתון חול שיש בו דברי חז"ל? האם מותר לזרוק דיסק תורני?

תשובה: כתב הרמב"ם (יסודי התורה ו, ח): "ומדברי חכמים אסור לאבד פסוק שלם מן התורה, ומשאר כל ספרי הקודש (התנ"ך), והמאבדו בידיים נענש במכת מרדות, וכל זה כשנכתב בקדושה". ואכן, גדולי ישראל נזהרו שלא להדפיס בהזמנות לשמחת בר מצוה או נישואין פסוקים שלמים, וכל שכן שם ה' - שמא לא ישמרום בקדושה. בשו"ת אגרות משה (או"ח ה, לח) כתב, שכשכותבים "קול ששון וקול שמחה" וגו' בהזמנה, כשכל שתי מילים מרוחקות אלו מאלו, או כשכותבים בשתי שורות, או בעיגול - מותר לכתוב אף פסוק שלם.

בדין זריקת ומחיקת דיסק תורני לפח, כתב הרב עובדיה בשו"ת 'יחיה דעת' (הי"ב), מאחר שאין בסרט הרשם-קול צורת אותיות כלל, אלא שגלי הקול נקלטים על הסרט בדרך אלקטרונית שאי אפשר להבחין בהם למראה עיניו של אדם, והם בגדר 'אותיות פורחות באוויר', ורק ע"י פעולה חשמלית ניתן לשומעם שוב - לפיכך מותר למוחקם ע"י לחיצה, אעפ"י שיש בהם שמות הקודש". (וכן דעת אגרות משה (יו"ד ב, קל"ח). והמעוניינים להוציאם מהבית, יש לעטפם תחילה דרך כבוד ולהניחם במקום שייאספו לאשפה, ודי בכך.

עיתונים וכתבי עת המיועדים בעיקרם לדברי חול, אלא שלפעמים משתרבים בהם גם דברי חז"ל, או שטרות ובולים שמודפסים עליהם דברי תורה - אין צריך מהדין לגונזם, ובתנאי שאין בהם שם קודש. ודי לעטפם בשתי עטיפות דרך כבוד ולהניחם באשפה.

שיטת ה-1%

יש בקרים שאני מסתכלת על הבית בתסכול... הכיור מלא בכלים מלוכלכים מארוחת הערב, סלי הכביסה גדושים למרות שעשיתי כבר 3 מכונות אתמול, הסלון עמוס בצעצועים שלא היה זמן לסדר, על הדלפק מונחים פתקים מבית הספר וציורים מהגן, ושולחן העבודה שלי נראה כאילו עברה עליו סופת טורנדו אימתנית.

רמת הבלאגן - 100%. רמת האנרגיה - 50%, רמת המוטיבציה - 0%. לסיכום: אין לי כוח. אני יודעת שארגיש טוב יותר לאחר שהבית יהיה מסודר, אבל אין לי מוטיבציה. אינני עצלנית, אך הכל נראה לי גדול ומאיים.

אם גם אתם חוויתם רגע כזה של "אין לי כוח": בין אם זה בבית, בעבודה, בחינוך הילדים או בכל תחום אחר בחיים, יכול להיות שהגוף והנשמה שלך זקוקים להפסקה. עצור!

כמה אפשר לתפקד על אוטומט? כמה אפשר לרוץ ממקום למקום בלי להתעייף. אין בעיה במשמעת עצמית, אלא יש צורך למנוחה. אז נכון, אי אפשר לקחת מנוחה מהחיים, אבל יש דברים שאת כן יכולה לעשות! ישנה הפתעה - שיטת ה-1%. מהי השיטה? במקום לנסות לשנות הכול בבת אחת, משנים רק 1% בכל פעם.

הבת של אלוקים

נאמר: **"ואמונתך בלילות". הקב"ה עוד יזריח עליו אור כזה גדול שיראה לו: 'אתה עבדת אותי והאמנת בי בחושך - כעת תזכה להינות מאור גדול!'** (הרב ברוך רוזנבלום, 'ברוך שאמר')

את המעשה המדהים הבא סיפר הרב משה בן לולו: "אל השידור ברדיו שערכת, עלה אברך וסיפר את הדבר הבא: ישנו בארץ איש עסקים יהודי אמיד, שלא זכה ללכת בדרך ה'. באחד הימים, בתו הצעירה החלה להתקרב לה' ולקיים את המצוות. עם הזמן, המשיכה להתקרב לדרך ה', עד שהפכה לבעלת תשובה המשתדלת להקפיד על קלה כבחמורה. אביה כיבד אותה ונתן לה להמשיך בדרכה, תוך כדי שהוא מתפעל מכיבוד ההורים המיוחד שלה.

והנה, יום אחד התבשר איש העסקים בבשורה קשה ומרה. בעודו שקוע בעסקיו, הטלפון צלצל. בתחילה, הוא לא רצה לענות עקב עיסוקיו, אלא שאחר שאותו מספר צלצל כמה פעמים, הוא ענה, בלית ברירה. אותה שיחה שינתה לו את חיי ברגע אחד: "בתך הצעירה, היתה מעורבת בתאונת דרכים קשה, וכי היא נמצאת במצב קשה". מבוהל כולו, רץ אל בית החולים, שם לא הצליחו הרופאים להציל את חייה וקבעו את פטירתה.

הוא הרגיש שעולמו חרב. לפתע, כל ממון שבעולם לא עניין אותו, והוא רק השתוקק לראות שוב את בתו ולדבר איתה. לאחר ימי השבעה, קיבל על עצמו האב לעשות דבר אחד לעילוי נשמתה: **לעשות חסד מידי יום ולסייע באופן קבוע לנהגים שנתקעו בדרך, להציע עזרה ולנסות לפתור את בעייתם.** הכל הוא יעשה לטובת בתו האהובה.

ואכן, מאותו יום ואילך, הוא היה מביט בנסיעה לשולי הדרך ועוצר לנהגים רבים שהיו נואשים לעזרה. כמה פעמים הוא ממש העלה שמחה ואושר על פניהם של נהגים שנתקעו חסרי אונים, והוא הצליח לאפשר לרכבם להמשיך בדרך. - המשך בעמוד 4 -

כשעם ישראל היה בשיא החושך - בלילה, ומה היא היתה? בתו של מלך מצרים שלא חסר לה כלום. דווקא אדם כזה שלא חסר לו כלום בחייו, שעוזב הכל והולך אחרי ה' כשהמצב של היהודים הוא הכי קשה - הוא יזכה לכל הברכות וההבטחות: יקרא כבנו של ה', הוא יגדל את משה רבנו ויקבע את שמו, יכנס לגן עדן חי, ויהא הראש בהיכל בגן עדן! **כי בורא עולם משלם שכר ליראיו, דוקא בזמנים הקשים, וככל שמעלתם היתה גדולה והלכו אחריו!**

חשוב מאד להודות לה' ולהאמין בו שמקבלים זיווג בגיל צעיר, שזוכים לילדים אחד אחרי השני, שמקבלים עבודה מסודרת המכניסה יפה, שהבריאות מצויינת - אך גדול עד לשמיים איש או אשה הממתינים לזיווגם זמן רב וממשיכים להאמין בה' ולשבח אותו, המצפים לילדים כבר שנים רבות, אך לא נוטשים את האמונה והביטחון בצור העולמים. שגם שהעבודה והבריאות היא לא כמו שחשבו, הם לא מתייאשים, אלא מאמינים, שמחים ומייחלים לישועתו - **אלו האנשים הזוכים לכבוד מלכים בגן עדן, וראויים להערצה לפני ה'.**

בורא עולם מתפעל מאדם הנמצא בחושך וממשיך לדבוק בו ולהאמין בו, שגדול שכרו עד למאד, ועליו

נשאלת השאלה: מדוע זכתה בתיה בת פרעה לשכר כה עצום ורב שלא זכתה לו אפילו יוכבד אמו של מרים: נקרא משה ע"פ רצונה, קראו לה בשם זה על חביבותה לפני ה', נכנסה ישירות לגן עדן בלי לטעום טעם מיתה, ואף זוכה להיות הגדולה ביותר בהיכל גן עדן של הנשים בעולם הבא. **על מה כל השכר האדיר הזה שלא זכה לו כמעט אף נברא בעולם?...**

כותב ה'צהלי ורונ' תירוצ' אדיר ביותר: חז"ל אומרים (יבמות כד) כי 'אין מקבלים גרים לעתיד לבוא'. כאשר יתגלה המשיח והקב"ה ישרה שכינתו על עם ישראל בבית המקדש, ירצו כל הגויים להתגייר ולהיות יהודים, שהרי כעת זה שווה - יש השראת שכינה, והיהודי זוכה לקשר ישיר עם אלוקים ולשפע רב. אך אז זה יהיה מאוחר, הקב"ה לא יקבל אותם, כי הם עושים זאת רק כי נח להם. אז זו לא חכמה גדולה.

מתי כן היתה מסירות נפש והתפעלות אדירה בשמיים מאדם שרוצה להיות יהודי? דווקא בדור בו היו ישראל בשפל המדרגה, מבוזים ומושפלים - זה היה בשעבוד מצרים. להיות יהודי הנאמן לאלוקיו פירושו להיות סוג ב', עבד מבוקר ועד ליל. דווקא אז, שאתה בוחר ללכת עם בורא עולם כשהכל חשוך, כשאין לך מזה ריווח, כשכולם יצחקו עליך ויבזו אותך, אך אתה אומר לבורא עולם שאתה לא תעזוב אותו - **דווקא אז ישנה התפעלות אדירה בשמיים והקב"ה מרים את האדם לדרגות גבוהות, כי הוא הלך איתו 'במדבר, בארץ לא זרועה'. את זה הקב"ה לא שוכח לעולם והוא משלם שכר אדיר.**

את התשובה הזו עונה המדרש (משלי): **"ותקם בעוד לילה - זו בתיה בת פרעה. גויה היתה ונעשתה יהודיה, והזכירו שמה בין הכשרות, בשביל שעסקה במשה, לפיכך זכתה ונכנסה בחייה לגן עדן".** ותקום בעוד לילה - היא החליטה להיות יהודיה דווקא

הוא אחז את הסידור בשתי ידיו וחיבק אותו בכל ליבו, הוא נטל את המכתב שקיבל 'מהשמיים', והבטיח לבתו שימשיך לעשות לה נחת רוח בקיום מצוות ומעשים טובים."

"לא יאומן כי יסופר", מסיים הרב משה בן לולו, "כיצד בורא עולם גלגל, שהסידור עם הפתק המיוחד המסתובב לו בכל מיני מקומות, יגיע לאיש הנכון, ברגע הנכון, על מנת לחזק את ליבו ולהשיב את רוחו, אחר ששפך את ליבו בתחנון ובתפילה שיזכה לקבל איתות מהשמיים."

ראו, כיצד משפיע מעשה חסד על בתו שם למעלה בשמיים. כך בדיוק עלינו להבין, כי כל מעשה טוב, כל לימוד תורה, כל מעשה חסד - פועל למעלה בשמיים ומשתרש עד הארץ."

"וַיַּעֲמֵד הָעָם מִרְחָק, וּמִשָּׁה נִגַּשׁ אֶל הָעֶרְפֶּל אֲשֶׁר-שָׁם הָאֱלֹקִים" - דווקא בתוך הערפל, דווקא כשיש חושך ולא מרגישים אור, שנמצאים בעובי הניסיון והקושי, ודווקא אז מראים נאמנות לה' - אני עובד אותך בכל מצב, אני נאמן לך ובוטח בך גם כשהכל מבולבל והפוך - אדם זה עולה למעלות עצומות בשמיים. בעוד ששאר העם, האנשים החלשים והפשוטים, כשרואים חושך ובלבול, הם עומדים מרחוק ומפסיקים לעבוד את ה' מרוב טרדה וקושי."

אמר הרה"ק מקאברין זי"ע על הפסוק (תהילים קטז י'): 'האמנתי כי אדבר אני עניתי מאד': 'מחויב היהודי להאמין, כי אדבר - עוד אספר בעת שתגיע הישועה, 'כי אני עניתי מאד', שהייתי פעם בחושך ובעוני. אך האמנתי בה' וראיתי את ישועתו!'

סידור התפילה. הוא פתח את הסידור בעמוד הכריכה ונתקף בהלם ותדהמה - על הכריכה היה כתוב שמה של בתו ושם משפחתם, וצמוד לזה הוצמד פתק בכתב ידה, בה נכתבו המילים הבאות: "אבא היקר, תודה רבה על כל מה שאתה עושה למעני. אני ממש מאושרת!".

מיד כשראה זאת, הוא התמוטט מרוב התרגשות. המשפחה עם הרכב נזעקה לעזרתו, עד שחזר להכרה.

"מניין הגיע לידכם הסידור הזה?", שאל היהודי מתוך עירפולו. אותה בת משפחה שאחזה בסידור, סיפרה כי היא קיבלה זאת מחברתה, שקיבלה זאת מהנערה ששמה כתוב בסידור (בתו). הסידור עבר מיד ליד עד שהגיע לנערה הזו, בת למשפחה התקועה באותו רכב.

ברגש ובדמעות צורבות הוא סיפר להם את סיפורו, אשר רק לפני כמה דקות הוא שב מקברה של בתו אחר שנה וחצי שלא קיבל אות וסימן ממנה, והריה כעת הוא קיבל את הסימן החזק ביותר שיכול להיות.

במסתרי ליבו, בכל פעם שעזר לנהג תקוע ושימח אותו, הוא הרגיש אושר בלב כי שלח מתנות לבתו שבשמיים, וציפה בכל מאודו שתבוא אליו בחלום ותספר לו עד כמה הדבר מטיב עימה ומשמח אותה. אלא, שחלפו ימים, שבועות וחודשים והוא לא קיבל שום מסר מבתו האהובה - הוא לא חלם עליה, ולו, פעם אחת!.

עד אותו היום - שנה וחצי מאז פטירתה. שנה וחצי של חסדים יום - יומיים. האב הרגיש שהוא ממש שבור ומתגעגע לבתו, ולכן הוא עלה לקברה הנמצא ב'הר המנוחות' בירושלים. מיד כשהגיע לקברה, הוא פרץ בבכי שובר לב, והחל לדבר אל קברה של בתו: "בתי, אני מתגעגע אלייך נורא... אני עושה למענך כל יום כמה וכמה חסדים, ומבקש לדעת מה קורה איתך שם למעלה, והאם את מרגישה בחסדים שאני עושה לזכותך ולמענך!. איפה את? מדוע אינני רואה אותך אף בחלום כלל?".

כשסיים את שהותו בבית העלמין, הוא נסע ברכבו חזרה לבית, אלא שלפתע, אחר כמה דקות של נסיעה, הוא הבחין במשפחה התקועה עם רכבם, סמוך 'ליגשר המיתרים' בירושלים. למרות עייפותו הכבדה, כמנהגו בקודש, הוא עצר את רכבו וניגש לעזרתם. המשפחה הודתה לו מאד, והוא החל להוציא כלים ולנסות לטפל בבעיה.

תוך כדי הטיפול ברכבם, הוא רואה את אחת מבנות המשפחה אוחזת בסידור תפילה זהה לחלוטין לסידור התפילה של בתו ע"ה. הדבר עורר בו רגשות של געגוע, והוא פנה לאותה ילדה וביקש ממנה לראות לרגע את

ההקדשה המרכזית

העלון מוקדש לרפואה והצלחה: שלמה בן אלה, אלונה בת פלינה, רימה בת רינה. זיווג הגון: שירן בת חוה, הודיה בת רבקה. לע"נ: ראובן בן חנה, מנשה בן יקוט, שלמה בן זכיה, דוד בן מרים ת.נ.צ.ב.ה.

דיון משפחתי

גבר הבטיח לאשתו שלא יאחר יותר לבית, ופעם אחת כשאיחר ביקש לחבוש את ידו כדי לתרץ לה שנשברה ידו ולכן איחר. האדם הדבר מותר או לא? ('והערב נא' ב')

לתרומות: בנק פאגי (52) סניף 188. חשבון 58-58-74. לכתוב עבור עלון טוב לחסות בה'. ניתן לקבל החזר מס

החידה השבועית! אם פצע אחרים - פטור, אך אם אחרים פצעו אותו - הם חייבים. מיהו?

(על דגש אז טלסו)

סלולר - סטד דקסט סטו יסלולר - סלולר דקסט / סטד / סלולר / סטד (גל) דקסט

העלון להצלחת החפץ בעילום שם

דפוס צבעים אמיתיים

מערכת העלון מחפשת זוג נשים לספירת עלונים קבועה בתל אביב מידי שבוע בתשלום!

daniel777achiel@gmail.com • 052-7137136

משפחת אחיאל • משה בריל 9 ת"א •